

**Konkluzje Rady w sprawie kultury, wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego jako
kluczowych elementów inicjatywy nowy europejski Bauhaus**

(2021/C 501 I/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uznając kroki podjęte już przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie w celu wzmocnienia ważnej roli kultury, wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego w agendzie politycznej oraz zapewnienia efektów Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018, a także jego trwałego wpływu na nasze społeczeństwa i przyszłe pokolenia,

Przywołując główne odniesienia polityczne zamieszczone w załączniku do niniejszych konkluzji;

Wychodząc od planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022, w szczególności od priorytetu B („Spójność społeczna i dobrostan”), a także od działań w zakresie „wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego dla wszystkich”,

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE w tym kontekście inicjatywę nowy europejski Bauhaus.

PODKREŚLA, ŻE:

1. Architektura i środowisko zbudowane są przejawami historycznej i obecnej kultury, sposobów życia i wartości. Tworzą zasoby naszego dziedzictwa kulturowego na przyszłość i przyczyniają się do kształtowania naszych społeczeństw i tożsamości.
2. Środowisko zbudowane ⁽¹⁾ jest odzwierciedleniem społeczności, a odpowiedzialność za jego ogólną jakość spoczywa w rękach odpowiednich organów sektora publicznego i innych zainteresowanych stron, działających w ścisłej współpracy ze wszystkimi obywatelami.
3. Ważne jest zapewnienie, aby zarówno rozwój istniejących zasobów budowlanych – poprzez odbudowę, renowację, dostosowane ponowne wykorzystanie i konserwację – jak i tworzenie nowych budynków i przestrzeni były wysokiej jakości.
4. Architekci odgrywają m.in. główną rolę na wszystkich etapach rozwoju wysokiej jakości architektury i środowiska życia, a zatem mogą w znaczący sposób przyczyniać się do realizacji interesu publicznego poprzez uwzględnienie różnorodności terytorialnej i potrzeb społeczeństwa obywatelskiego.
5. Kultura, wysokiej jakości architektura ⁽²⁾ i środowisko zbudowane na wiele sposobów przyczyniają się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽³⁾. Mogą mieć pozytywny wpływ na wdrożenie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁴⁾ i jego celu, jakim jest uczynienie z Europy do 2050 r. pierwszego kontynentu neutralnego dla klimatu.
6. Inicjatywa nowy europejski Bauhaus jest transdyscyplinarną inicjatywą łączącą trzy wzajemnie powiązane wymiary: estetykę, zrównoważony charakter i włączenie społeczne. Opiera się na podejściu partycypacyjnym i ma na celu zaangażowanie wszystkich ludzi w całej Unii, w tym osób należących do grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zgodnie z Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celem Europejskiego Zielonego Ładu, jakim jest niepozostawianie nikogo samemu sobie.
7. Inicjatywa nowy europejski Bauhaus czerpie inspirację z pierwotnego projektu Bauhaus ⁽⁵⁾, który miał już całościowe, zrównoważone, wysokiej jakości i integracyjne podejście do projektowania, architektury i sztuki.
8. Inicjatywa nowy europejski Bauhaus ma na celu stworzenie – z poszanowaniem różnorodnego dziedzictwa kulturowego Europy – otoczenia umożliwiającego przekształcanie środowiska życia i uczynienie naszego życia piękniejszym, bardziej zrównoważonym i integracyjnym, m. in. dzięki innowacjom, wysokiej jakości architekturze ⁽⁶⁾, projektowaniu, urbanistyce i wielu innym obszarom artystycznym i kreatywnym.

⁽¹⁾ Zob. definicję w załączniku.

⁽²⁾ Zgodnie z ośmioma kryteriami zawartymi w narzędziach kontroli jakości Baukultur określonych w deklaracji z Davos.

⁽³⁾ Zgodnie z Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zob. odniesienie w załączniku).

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_pl

⁽⁵⁾ Bauhaus (Weimar, Dessau i Berlin, lata 1919–1933) jest najbardziej wpływową szkołą architektury, projektowania i sztuki XX wieku.

⁽⁶⁾ W tym architektura wnętrz i krajobrazu oraz planowanie przestrzenne.

9. Kulturowe i architektoniczne dziedzictwo Europy stanowi istotny punkt odniesienia dla jakości doznań i fizycznej jakości naszego otoczenia zbudowanego. Jest również silnym atutem, który może inspirować spójność społeczną, innowacje, transformację i odbudowę oraz przyczynić się do nich. Inicjatywa nowy europejski Bauhaus uznaje zatem znaczenie naszego dziedzictwa architektonicznego i archeologicznego, krajobrazów oraz materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego.
10. Wielowymiarowy charakter wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego wymaga współpracy międzysektorowej, uczestnictwa, współtworzenia i podejść transdyscyplinarnych, w szczególności pod względem zrównoważonego rozwoju i spójności polityki.
11. Pandemia COVID-19 spowodowała uruchomienie środków finansowych na wszystkich szczeblach zarządzania, m. in. na rzecz wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego. Te środki finansowe powinny być wykorzystywane w sposób zrównoważony i zorientowany na jakość, zgodnie z zasadami zawartymi w narzędziach kontroli jakości Baukultur określonych w deklaracji z Davos (DBQT), zaleceniami grupy ekspertów ds. otwartej metody koordynacji ⁽⁷⁾ oraz zmienionymi przez ICOMOS zasadami jakości dotyczącymi działań finansowanych ze środków UE i mających potencjalny wpływ na dziedzictwo kulturowe ⁽⁸⁾.

ZACHEĆA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ, ABY W RAMACH SWOICH OBSZARÓW KOMPETENCJI:

12. Potwierdzały rolę kultury i dziedzictwa kulturowego jako nieodłącznych części środowiska zbudowanego i środowiska życia oraz elementów niedających się od nich oddzielić, a także jako ważnego wkładu w zrównoważoność, w tym gospodarkę o obiegu zamkniętym, spójność społeczną i terytorialną, środowisko, cele w zakresie różnorodności biologicznej i klimatu, dobrobyt i dobrostan wszystkich ludzi w Europie.
13. Ułatwiały osiągnięcie odpowiednich synergii między inicjatywą nowy europejski Bauhaus a innymi procesami angażującymi ludzi w Europie, takimi jak Konferencja w sprawie przyszłości Europy ⁽⁹⁾, a także innymi strategiami i planami działania propagującymi jakość architektury i estetykę, takimi jak inicjatywa „Fala renowacji” ⁽¹⁰⁾ i dostępność, takimi jak strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030 ⁽¹¹⁾.
14. Przyczyniały się do tworzenia całościowego konceptu i wspólnej kultury wysokiej jakości architektury poprzez dalsze podnoszenie świadomości, np. poprzez edukację formalną, pozaformalną i nieformalną od najmłodszych lat oraz poprzez szerokie propagowanie i rozpowszechnianie informacji na temat inicjatywy nowego europejskiego Bauhausu oraz roli, jaką odgrywają w niej kultura, architektura wysokiej jakości i środowisko zbudowane.
15. Pracowały nad całościową, sprzyjającą włączeniu społecznemu, transdyscyplinarną, opartą na wysokiej jakości i długoterminową wizją architektury i środowiska zbudowanego poprzez włączenie różnych polityk i wiedzy eksperckiej do wszystkich procesów, wytycznych i projektów współtworzenia kształtujących nasze środowisko życia, w tym sprawozdań grupy ekspertów ds. otwartej metody koordynacji ⁽¹²⁾.
16. Uwzględniały podejście oparte na jakości, które obejmuje zasady jakości określone w DBQT ⁽¹³⁾, jako podstawę świadomych wyborów i decyzji podejmowanych w trakcie całego cyklu życia konstrukcji budowlanych oraz planowania krajobrazu i zarządzania krajobrazem (koncepcja, plany inwestycyjne, mechanizmy finansowania, środki wsparcia, procesy planowania, utrzymanie, remonty, konserwacja, adaptacyjne ponowne wykorzystanie, rozbiórka i recykling).
17. Stymulowały zrównoważoność, żywotność i innowacje na europejskich obszarach miejskich i wiejskich poprzez wykorzystywanie, w stosownych przypadkach, kompleksowych kryteriów wysokiej jakości, metod współtworzenia oraz zasad ICOMOS dotyczących udzielania wsparcia finansowego UE na rzecz projektów architektonicznych i budowlanych.
18. Propagowały optymalizację efektywności energetycznej istniejących zasobów budowlanych poprzez podejście całościowe, przy jednoczesnym poszanowaniu wszystkich kryteriów DBQT, w tym zachowania historycznych zespołów budowlanych.
19. Przeanalizowały rozwiązania umożliwiające dostęp do przystępnych cenowo i godziwych warunków mieszkaniowych, w szczególności dla młodych ludzi wchodzących na rynek pracy, a także dla innych słabszych grup społecznych.

⁽⁷⁾ Grupa robocza ds. otwartej metody koordynacji złożona z ekspertów z państw członkowskich ds. wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego dla wszystkich.

⁽⁸⁾ Europejskie zasady jakości dotyczące działań finansowanych ze środków UE i mających potencjalny wpływ na dziedzictwo kulturowe – wersja zaktualizowana przez ICOMOS: <https://www.icomos.org/en/about-icomos/committees/regional-activities-europe/90984-quality-principles-new-version-available>

⁽⁹⁾ <https://futureu.europa.eu/?locale=pl>

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/IP_20_1835

⁽¹¹⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=pl&pubId=8376&furtherPubs=yes>

⁽¹²⁾ Zob. odesłania w załączniku.

⁽¹³⁾ Zarządzanie, funkcjonalność, środowisko, gospodarka, różnorodność, kontekst, poczucie miejsca i piękna.

20. Uwzględniały zasady współtworzenia partycypacyjnego poprzez zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron w procesy takie jak podejmowanie decyzji, planowanie, projektowanie i budowa w przypadku środowiska zbudowanego i środowiska życia oraz planowania przestrzennego na wszystkich odpowiednich szczeblach zarządzania.
21. Propagowały podejście uwzględniające dialog między istniejącym dziedzictwem kulturowym, krajobrazem i wspólną twórczością, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez adaptacyjne ponowne wykorzystanie.
22. Stworzyły korzystne ramy dla wysokiej jakości architektury, by wesprzeć przepisy dotyczące zamówień publicznych, uproszczenie regulacyjne i innowacyjne procedury, które przedkładają podejście oparte na wysokiej jakości nad podejście oparte wyłącznie na kosztach, poprzez stosowanie najlepszych praktyk w zakresie przeprowadzania konkursów w dziedzinie architektury publicznej, architektury krajobrazu i planowania przestrzennego.
23. Dalej propagowały i zwiększały poziom świadomości, wiedzę i kompetencje decydentów i specjalnych zespołów na wszystkich odpowiednich szczeblach zarządzania, w tym ekspertów technicznych i wykonawców, aby umożliwić wszystkim stosowanie kryteriów i standardów wysokiej jakości przy podejmowaniu decyzji dotyczących architektury i środowiska zbudowanego.
24. Propagowały jak najlepsze wykorzystanie odpowiednich unijnych programów finansowania i innych dostępnych narzędzi finansowania w celu:
 - stosowania wysokiej jakości norm w procesach planowania, projektowania, budowy, konserwacji, odbudowy, renowacji i adaptacyjnego ponownego użycia, a także podnosiły takie normy;
 - dalej ulepszały szkolenia i doskonaliły umiejętności architektów i specjalistów w pokrewnych dziedzinach, takich jak inżynierowie budownictwa, architekci krajobrazu, urbaniści, projektanci, artyści, eksperci w dziedzinie dziedzictwa, konserwatorzy restauratorzy, konserwatorzy przyrody, wykonawcy budowlani itp. nie tylko jako specjalistów w poszczególnych zawodach, ale również jako edukatorów i badaczy, którzy rozumieją kompleksowe wyzwania w kontekście integracji zrównoważoności, jakości doznań i włączenia społecznego.
25. Utrzymały dynamikę i kontynuowały proces refleksji i wymiany na temat kulturowych, społecznych, gospodarczych i ekologicznych ról wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

26. Zwiększyły spójność polityki na rzecz wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego poprzez odpowiednią koordynację między wszystkimi właściwymi ministerstwami i szczeblami administracji, agencjami i służbami, by włączyć podejście całościowe i oparte na jakości do wszystkich polityk i działań mających wpływ na środowisko zbudowane i środowisko życia.
27. Propagowały włączenie inicjatywy nowy europejski Bauhaus oraz zasad i podejść gospodarki o obiegu zamkniętym do krajowych strategii rozwoju społeczno-gospodarczego i terytorialnego, w tym zrównoważonego projektowania i architektury.
28. Powoływały i wspierały, na odpowiednich szczeblach zarządzania, doradcze grupy ekspertów złożone z architektów i innych odpowiednich specjalistów, takie jak państwowe i miejskie zespoły architektów ⁽¹⁴⁾, a także procedury oparte na jakości, by zapewniać lub wzmacniać włączenie wymaganych kompetencji i umiejętności zawodowych do procesów decyzyjnych w celu osiągnięcia wysokiej jakości wyników.
29. Wyznaczyły podmiot jako punkt kontaktowy dla inicjatywy nowego europejskiego Bauhausu i docierały do społeczności na szczeblu lokalnym, zgodnie z podejściem ukierunkowanym na konkretny obszar ⁽¹⁵⁾, by zaangażować, w stosownych przypadkach, wszystkich członków społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednie zainteresowane strony.
30. Wzmocniły pozycję podmiotów, które promują kulturowe i jakościowe aspekty środowiska zbudowanego i środowiska życia wśród wszystkich odbiorców oraz zapewniły odpowiednie wsparcie takim podmiotom.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

31. Ułatwiała stosowanie DBQT wraz z ich ośmioma kryteriami jakości w odpowiednich inwestycjach, ramach regulacyjnych i programach finansowania UE oraz stosowała te zasady jakości jako właściciel, deweloper i użytkownik nieruchomości.
32. Zapewniała wszystkim, we wszystkich odpowiednich programach UE, możliwości w zakresie badań naukowych, budowania potencjału i partnerskiego uczenia się w dziedzinie kultury, wysokiej jakości architektury i środowiska zbudowanego.

⁽¹⁴⁾ Zob. definicję w załączniku.

⁽¹⁵⁾ Zob. definicję w załączniku.

33. Dążyła do synergii między odpowiednimi istniejącymi i planowanymi rozporządzeniami, programami i politykami UE, tak aby transformacje ekologiczna i cyfrowa były spójne z zasadami i celami nowego europejskiego Bauhausu, a także uwzględniała współpracę międzydyscyplinarną i proces decyzyjny.
 34. Udostępniała informacje i ułatwiała dostęp do istniejących instrumentów finansowych, by wspierać projekty związane z wysokiej jakości środowiskiem życia, w tym inicjatywy na małą skalę w terenie i projekty w sektorze kultury i sektorze kreatywnym.
 35. Przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii, projektów i działań w ramach nowego europejskiego Bauhausu uwzględniała równowagę geograficzną, a także różnorodność geograficzną, klimatyczną, gospodarczą, społeczną i kulturową UE.
 36. Propagowała synergie między sztuką, architekturą, krajobrazem i architekturą wewnętrzną, planowaniem przestrzennym, projektowaniem i rzemiosłem, a także innowacyjne modele szkoleniowe dla architektów i specjalistów z pokrewnych dziedzin, w tym szkolenia w zakresie najnowocześniejszych technologii cyfrowych.
 37. Propagowała zadania obiektów historycznych w zakresie ulepszenia istniejącego i powstającego środowiska fizycznego społeczności lokalnych przy wykorzystaniu najnowocześniejszych technologii cyfrowych w dokumentowaniu i przedstawianiu środowiska zbudowanego i środowiska życia.
 38. Wzmacniała międzysektorową świadomość i współpracę poprzez propagowanie inicjatywy nowego europejskiego Bauhausu, deklaracji z Davos i zasad ICOMOS wśród odpowiednich sektorów polityki, w szczególności sektorów zaangażowanych w kształtowanie środowiska zbudowanego i środowiska życia.
 39. Regularnie składała Radzie lub jej organom przygotowawczym, a także podmiotom, którym powierzono funkcję punktów kontaktowych dla nowego europejskiego Bauhausu, sprawozdania na temat postępów w realizacji inicjatywy oraz ułatwiała wymianę między państwami członkowskimi najlepszych praktyk w zakresie działań następczych na szczeblu krajowym.
-

ZAŁĄCZNIK

A. ODNIESIENIA

W tym kontekście Rada Unii Europejskiej przywołuje:

1. Art. 167 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej
2. Prace i sprawozdanie grupy ds. otwartej metody koordynacji poświęcone architekturze wysokiej jakości i środowisku zbudowanemu dla wszystkich (2020–2021) <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/bd7cba7e-2680-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en>
3. Europejska Karta Dziedzictwa Architektonicznego z 1975 r.
4. Konwencja o ochronie dziedzictwa architektonicznego Europy – konwencja z Grenady (1987 r.)
5. Europejska konwencja krajobrazowa z 2000 r.
6. Rezolucja Rady z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie jakości architektury w środowisku miejskim i wiejskim (Dz.U. C 73 z 6.3.2001, s. 6).
7. Konkluzje Rady z dnia 13 grudnia 2008 r. na temat architektury: udział kultury w zrównoważonym rozwoju (Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 13).
8. Konkluzje Rady w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 (Dz.U. C 460 z 21.12.2018, s. 12)
9. Konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie zarządzania kulturą (Dz.U. C 393 z 19.12. 2012, s. 8)
10. Wspólne oświadczenie „Dziedzictwo, współczesna architektura i projektowanie we wzajemnych relacjach” przyjęte na konferencji w Rydze 13 marca 2015 r.
11. Rezolucja RB ONZ z dnia 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” (A/RES/70/01)
12. Agenda miejska UE – pakt amsterdamski (wprowadzony w 2016 r.) (<http://urbanagendaforthe.eu/pactofamsterdam/>)
13. Komunikat Komisji „Długoterminowa wizja dla obszarów wiejskich UE – W kierunku silniejszych, lepiej skomunikowanych, odpornych i zamożnych obszarów wiejskich do 2040 r.” COM(2021) 345 final
14. Deklaracja z Davos „W kierunku europejskiej wizji wysokiej jakości Baukultur”, przyjęta na konferencji ministrów kultury (Davos, 20–22 stycznia 2018 r.) (<https://davosdeclaration2018.ch/media/Context-document-en.pdf>)
15. System jakości Baukultur z Davos, opublikowany w maju 2021 r. (<https://davosdeclaration2018.ch/quality-system/>)
16. Nowa karta lipska – transformacyjny potencjał miast na rzecz wspólnego dobra; przyjęta na nieformalnych posiedzeniach ministerialnych zorganizowanych 30 listopada 2020 r. (https://ec.europa.eu/regional_policy/en/newsroom/news/2020/12/12-08-2020-new-leipzig-charter-the-transformative-power-of-cities-for-the-common-good)
17. ICOMOS (Międzynarodowa Rada Ochrony Zabytków), „Europejskie zasady jakości dotyczące działań finansowanych ze środków UE i mających potencjalny wpływ na dziedzictwo kulturowe” (nowa wersja z 2021 r.) (<http://openarchive.icomos.org/id/eprint/2436/>)
18. Komunikat Komisji z dnia 14 września 2021 r. pt. „Nowy Europejski Bauhaus: piękno, zrównoważoność, wspólnota” (dok. 11892/21 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3 – COM(2021) 573 final)
19. Konwencja Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa (konwencja z Faro, 2005 r.) (<https://www.coe.int/en/web/culture-and-heritage/faro-convention>)
20. Agenda terytorialna 2030, przyszłość dla wszystkich miejsc (https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/brochures/2021/territorial-agenda-2030-a-future-for-all-places)

B. DEFINICJE

Do celów niniejszych konkluzji Rady stosuje się następujące definicje:

- „Baukultur” (dosłownie „kultura budowlana”) to niemiecki termin opisujący wszelką działalność człowieka, która w pozytywny sposób zmienia przestrzeń i środowisko życia. Obejmuje istniejące budynki, w tym zabytki i inne elementy dziedzictwa zabudowanego, a także projektowanie i budowę współczesnych budynków, infrastruktury, przestrzeni publicznych i krajobrazów osadzonych w środowisku naturalnym i odnoszących się do niego. Baukultur odnosi się również do procedur planowania projektów budowlanych, infrastruktury, miast, wsi i otwartych krajobrazów, a także do tradycyjnych i innowacyjnych technik i metod budowlanych. Istnieje szerokie dorozumiane społeczne rozumienie jakości, a także narzędzi, procedur i praktyk, a zatem „kultura” jest w przypadku tego terminu używana selektywnie.
 - „Środowisko zbudowane” to istniejąca przestrzeń otaczająca ludzi, którą aktywnie kształtują, i która z kolei wpływa na ich życie i zachowanie. Obejmuje środowisko życia.
 - „Projektowanie pod kątem obiegu zamkniętego” polega na tworzeniu produktów i usług, które nie mają już cyklu życia z początkiem, środkiem i końcem. Celem jest projektowanie produktów, które mogą być wykorzystywane, ponownie wykorzystywane i poddawane recyklingowi, co prowadzi do mniejszego zużycia zasobów, mniejszej ilości odpadów i większej wartości dodanej dla ekosystemu. Projektowanie pod kątem obiegu zamkniętego koncentruje się na tworzeniu produktów i usług na potrzeby gospodarki o obiegu zamkniętym.
 - „System jakości Baukultur z Davos” to zestaw instrumentów, który umożliwia określenie i ocenę właściwości „Baukultur” w miejscach, w których wartości społeczne, emocjonalne i kulturowe są łączone i traktowane na równi z aspektami technicznymi i funkcjonalnymi, z uwzględnieniem następujących ośmiu kryteriów: zarządzanie, funkcjonalność, środowisko, gospodarka, różnorodność, kontekst, poczucie miejsca i piękna.
 - „Środowisko życia” to zrównoważone połączenie środowiska sztucznego i środowiska naturalnego, które obejmuje zarówno przestrzeń zewnętrzną, jak i wewnętrzną. Planowanie i tworzenie zrównoważonego i zintegrowanego środowiska życia (projektowanie miejskie lub, szerzej, przestrzenne) obejmuje planowanie i projektowanie (w tym planowanie przestrzenne, architekturę, architekturę krajobrazu), działalność budowlaną i koordynację przestrzenną innych decyzji związanych z przestrzenią (takich jak ruch drogowy i opcje dotyczące mobilności, usługi użyteczności publicznej, rolnictwo itp.) w celu poprawy warunków życia jak największej liczby osób w perspektywie długoterminowej poprzez decyzje przestrzenne.
 - „Podejście ukierunkowane na konkretny obszar” to podejście ukierunkowane na szczególne cechy danego miejsca i angażujące społeczność i szeroką gamę lokalnych organizacji z różnych sektorów jako aktywnych uczestników w opracowywaniu i wdrażaniu takiego podejścia.
 - „Państwowe i miejskie zespoły architektów” to zespoły architektów w administracji publicznej, których zadaniem jest zapewnienie rządowi kierowniczej roli w zakresie projektowania i doradztwa strategicznego, by poprawić projektowanie budynków publicznych, propagować jakość przestrzenną i kulturę tworzenia miejsc.
-